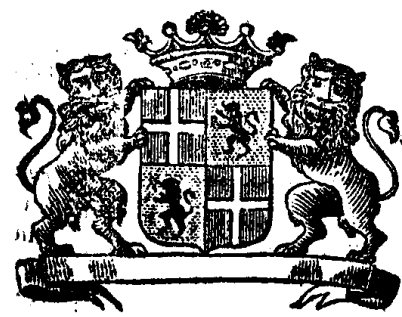

ZATURDAG

UTRECHTSCH

PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

Bij deze COURANT behoort een BIJVOEGSEL.

KENNISGEVING.

Burgemeester en Wethouders der stad Utrecht,
Overwegende dat de noodzakelijkheid zich heeft doen
kunnen om ter voorkoming van ongelukken des Zaturdags
gedurende den marktijd het gedeelte der Oude gracht
[Westzijde] tusschen de Bezembrug en de Bakkerbrug
voor den doorgang van rijdruigen af te sluiten;

Doen te weten dat op iederen Zaterdag, zoolang de
markt duurt, het hierboven omschreven gedeelte der
Oude gracht voor den doorgang van rijdruigen zal af-
gesloten zijn.

Utrecht, Burgemeester en Wethouders voornoemd,
8 Dec. 1857. W. M. J. VAN DIELEN, Weth.
Ter ordonnantie van dezelve,
H. G. RÖMER.

UTRECHT 5 December.

Gelijk bij voorbaat bekend was, dat geschieden
zou, is de zitting der Fransche wetgevende verga-
dering reeds verdaagd.

Gister hebben wij de volledige troonrede, waar-
mede het Engelsche Parlement geopend is, mede-
gedeeld. Het belangrijkste punt uit dat staats-
stuk is voor dit oogenblik zeker de Indiesche
aangelegenheid; over de finantiële crisis en de
hervormingskwestie is vrij luchtig heengelopen, ter-
wijl er van Nicaragua en de Donouzaak geen sprake
zelfs was, ofschoon dit was verwacht. Men had ook
eenige aanwijzing in de troonrede gehoopt te vinden
omtrent de plannen der Regering met Indië. Lord
Palmerston heeft daarover liever het stilzwijgen
bewaard. De geheele zitting zal echter wel hoofd-
zakelijk aan de Indiesche belangen gewijd zijn. De
Times zegt terecht, dat even als in vroegere belang-
rijke zittingen, ook steeds ééne gewichtige kwestie
slechts kon afgewerkt worden, gelijk de Roomsche
zaak, die van de hervorming, die van de inkomsten
belasting, die van de koornetten, — de tegen-
woordige zitting nauwelijks toereikend zal wezen,
om, al wat met de regeling der Indiesche zaak
in betrekking staat, af te handelen. Van de
administratieve hervorming zal dus ditmaal wel
niet veel komen, en in zake Indië zal alles wat
men doen zal moeten uitgaan van deze hoofdbegin-
selen, dat de militaire magt niet meer mag bestaan
uit een leger, grootendeels uit inlanders te zaam ge-
steld, — dat er geen twijfel meer mag bestaan over de
bekwaamheid der militaire of burgerlijke beambten in
Indië, — dat een ééning verantwoordelijk bewind
worde in de plaats gesteld van de thans verdeelde
regeringskrachten.

Bij de discussien, in de beide Huizen weldra be-
gonnen, is naar wij reeds gister per telegraaf me-
deelden, de zorgeloosheid der regering zoowel in
de finantiële als in de Indiesche kwestie haar door
de hoofden der Toriepartij verweten. Niet te min
zijn in dezelfde zitting de beide antwoorden op de
troonrede goedgekeurd. Lord J. Russell heeft aan-
gekondigd, dat hij weder zijn voorstel zou inbre-
ngen ten gunste der toelating van de Joden.

Omtrent de Vereeniging van Moldavië en Wal-
lachije meldt men thans, dat Rusland het plan
daartoe heeft opgegeven. Buitendien meldt men,
dat de beide divans der Vorstendommen de Vereeni-
ging ongeschikt zouden verklaard hebben, als er
geen vreemd vorst voor benoemd werd.

De Grieksche ministeriële crisis is geëindigd. —
De finantiële crisis daarentegen woedt nog, steeds in
Hamburg en in de noordelijke havens, die op die
stad 't meest handelen, als Koppenhage en Stockholm.

Per telegraaf wordt ons van heden mor-
gen uit Londen berigt, dat lord Palmerston gister
avond in het Parlement heeft verklaard, dat de onder-
handeligen met Oostenrijk over de telegraaflijn naar
Indië zijn afgebroken, omdat Engeland zich niet
kon verbinden uitsluitend de Oostenrijksche lijn te
zullen gebruiken, evenmin als het zich wilde ver-
plichten tot den aanleg van de telegraaflijn van
Suez naar Bombay. — De meest belangrijke spre-
kers hebben aangedrongen op het behoud der Bankakte
met slechts kleine wijzigingen; de indemniteitsbill is
dan ook door hen aan de Regering ingewilligd. De
kanselier der schatkist heeft aangekondigd, dat hij
ook in Schotland wettige koers wenschte te geven aan
de Engelsche banknoten.

— Bij kon. besluiten is pensioen van f 1300
togekend ter zake van zielsgebreken aan den luit.-
koll. A. Gussinklo van het 1. reg. inf.; — zijn
benoemd bij den prov. staf, tot luit.-koll., de maj.
D. W. F. Pichot en C. F. Scharten, adjudanten
respektievelijk in het Hertogdom Limburg en in het
prov. kommandem. van N.-Holland; bij het wapen
der inf., bij het reg. gren. en jag., tot komm. de
luit.-koll. J. F. van Hoey Schilhouwer, komm. van
het 2. reg. inf., adj. des konings in buitengewone
dienst; bij het 1. reg. tot luit.-koll. de maj. C. P.
R. G. van Emden, van het 5. reg. van het wapen;
bij het 2. reg. inf. tot komm. de luit.-koll. J. G.
van Coehoorn van Houwerda, van het reg. gren. en
jag.; bij het 3. reg. inf. tot luit.-koll. de maj. P.
P. van Gorkum van het korps; — is in zijnen rang
verplaatst bij het reg. gren. en jag. de luit.-koll.
J. Tegelberg van het 3. reg. inf.

— Bij besluit heeft Z. M. goedgevonden, den heer
M. L. van de Woestijne Voerman, te benoemen tot
burgemeester der gemeente Haskerland.

— Met Zr. Ms. goedkeuring is door den konsul
tot zijnen vice-konsul te Cherbourg benoemd de heer
E. Linis.

— Z. M. heeft den Minister van Binnenlandsche
Zaken gemagtigd aan de heeren mr. Albertus Slin-
genberg en Harm Hoyting, te Coevorden, concessie
te verleenen tot den aanleg en de exploitatie van
een kanaal van Coevorden naar de Vecht.

— Gister namiddag is te Rotterdam gearriveerd,
Z. K. H. prins Frederik der Nederlanden, om prins
Friederich Wilhelm van Pruissen, die gister werd
verwacht, af te halen. Nadat de Pruisssische prins
was aangekomen, zijn de vorsten te zamen, ten ruim
5 ure, met een extra-trein naar de residentie vertrok-
ken. Ook de Pruisssische minister, graaf von Kö-
ningsmark, en een adjudant des konings, graaf v.
Lijnden, waren den prins komen verwelkomen.

De prins heeft, naar ons uit 's Hage wordt berigt,
zijn intrek genomen bij Z. K. H. prins Frederik,
waar nog gister een groot diner ter zijder eere werd
gehouden, hetgeen heden ten hove plaats heeft.

Aan het stations-gebouw aldaar werd Z. K. H.
begroet door sir Ralph Abercromby, gezant van
H. M. de koningin van Groot-Brittanje aldaar.
Eenige heeren van het gevolg van Z. K. H. hebben
in het Hotel Paulez hun intrek genomen. N. R. Ct.

— Op a. s. Donderdag, zal de gewone audientie
van den minister van finantien geen plaats hebben.

— Ten aanzien van de vakature voor de porte-
feuille van oorlog, schijnen in aanmerking te komen,
of de kolonel Hardenberg, aan wien reeds vroeger
de portefeuille moet zijn aangeboden, of de gen-
majoor Singendonck, die in de laatste dagen onder-
scheidene malen bij den Koning ten gehoor is
toegelaten.

— In de zitting van de Tweede Kamer der Sta-
ten-Generaal zijn weder onderscheidene adressen in-
gekomen nopens den aanleg van spoorwegen, als van
10. J. A. Swillens en andere ingezetenen der ge-
meente Nieuwkoop, betrekkelijk den aanleg van een
spoorweg van Leiden op Woerden; 20. van de ge-
meenteraden van Venlo, Rosendaal en Nispen, tot
aanleg van een spoorweg van Vlissingen naar Venlo;
en 30. van jhr. mr. O. R. van Andringa de Kempener
en andere ingezetenen van Friesland, nopens den
aanleg van een spoorweg in die provincie. — Ook
is in die zitting ingekomen een adres van de arron-
dissements-regtbank te Rotterdam, betrekkelijk het
wetsontwerp op de regterlijke organisatie.

In dezelfde zitting heeft de commissie voor de ver-
zoekschriften onderscheidene rapporten uitgebragt op
adressen van O. I. Ambtenaren, die zich beklagen
over hun gedaan opdragt, onregtmatische onthouding
van wachtgeld, enz. In een dier adressen, afkomstig
van J. D. van Schelle, wordt de tusschenkomst der
Kamer gevraagd, ten einde te bekomen: 10. een
eervol ontslag onder toekenning van pensioen voor
zijne twintigjarige dienst; 20. restitutie van het wacht-
geld, hem niet uitbetaald, toegelegd bij besluit van
6 Mei 1851, n. 18, groot f 1601.60; en 30. ver-
goeding van schade voor de aan hem werkelijk op-

zettelijk toegebragte verliezen, mishandelingen en
vervolgingen.

— Eergister is in de afd. der Kamer behandeld ge-
worden het wetsontwerp tot buiten-effekt-stelling en
vervanging der Fransche wet van 3 Sept. 1807, op
de interest. Naar men ons mededeelt, heeft dit wets-
ontwerp vrij algemeen in de afdeelingen goedkeuring
ontvangen. Men heeft erkend, dat die wet volgens
de regels van gezonde staathuishoudkunde niet lan-
ger kan blijven bestaan; de handel moest ook in de
bepaling van de interest vrij blijven en niet worden
belemmerd. De afschaffing was te noodzakelijker,
daar de handel zich in voorkomende gevallen toch
niet aan de wet van 1807 stoorde.

Bij deze gelegenheid moeten tevens vele leden aan
de Regering den wensch hebben te kennen gegeven
tot zoo spoedig doenlijke afschaffing van alle be-
staande, hetzij slapende, hetzij nog in werking zijnde
Fransche wetten. Vooral na den voorbereidenden
en degelijken arbeid der vroeger te dien einde be-
noemde staatscommissie, scheen het aan die vele leden
toe, dat de afschaffing der Fransche wetten, voor
de vertegenwoordiging evenmin als voor de Regering,
een zoo moeilijk of zoo omslagtig werk meer zijn
kon, om daarvan van jaar tot jaar op dien grond te
worden afgeschrikt.

— Gister is in de afdeelingen van de Tweede
Kamer der Staten-Generaal onderzocht het voorstel
van de negen leden tot afschaffing van den akzijs
op het geslagt. Even als bij het onderzoek nopens
het in overweging nemen van dat voorstel, hebben
zich nu wederom zeer vele leden, die aan het sekte-
onderzoek hebben deel genomen, voor het voorstel
verklaard, dat zij beschouwden als een nieuwen stap
op den weg tot afschaffing van akzijsen op de eerste
levensbehoeften, en op dien tot vermindering van
lasten. Zij oordeelden, dat de finantiële toestand
des rijks allezins gedoogde tot die afschaffing over
te gaan, en dat dit zelfs kon geschieden, afgescheiden
van de ontwerpen der regering, tot tegemoetkoming
in de finantiële behoeften van sommige gemeenten.
Zij wezen toch op de steeds toenemende opbrengst
der belastingen en ook op aanzienlijke rentebesparing,
die plaats had en voortgezet kon worden, ten gevolge
van de aanzienlijke overschotten, die de koloniale
hulpbronnen opleverden. Zij schetsten den druk der
akzijsen in het algemeen en dien van den akzijs
op het geslagt in het bijzonder; schreven de hooge
prijzen van het vleesch onder anderen ook aan den
akzijs toe, beschouwden dien als ééne premie op
den uitvoer, en wezen op den nadeeligen invloed,
dien deze akzijs en de daardoor veroorzaakte duurte
uitoefenden op de volksvoeding en op den gezond-
heidstoestand der bevolking.

Van den anderen kant waren er echter ook vele
leden, die het gedane voorstel bestraden. De ge-
voelens van die bestrijders liepen zeer uiteen. Velen
konden zich met het voorstel niet vereenigen, om-
dat zij vreesden, dat daardoor de ontwerpen der
regering, tot herziening van vele belastingen, om
aan den finantiële nood der gemeenten te gemoet
te komen, op den achtergrond zouden geschoven
worden. Zij gaven de voorkeur aan de ontwerpen
over het geheel genomen, zonder daarom alle on-
derdeelen goed te keuren, en oordeelden, dat de
tegemoetkoming aan de gemeenten de hoofdvraag
van het oogenblik was. Zij geloofden, dat beide
zaken niet te gelijk konden gaan, zoodat, indien
men het voorstel der negen leden aannam, dan de
ontwerpen der regering ééne onmogelijkheid zouden
worden. Bovendien begrepen die leden, dat men
de finantiële gesteldheid des lands niet als zoo
gunstig moest beschouwen, om daarop voortdurende
afschaffing van akzijsen te doen steunen. Men re-
kende, huns erachtens, al meer en meer op de ruime
Oost-Indische baten, die, hoe aanzienlijk in den
laatststen tijd ook, toch slechts ééne wisselvallige in-
komst opleverden.

Andere leden deelden wederom dit laatste gevoelen
niet, en waren het in de hoofdzaak met de be-
dedigers van het voorstel eens, maar zij hielden het
voorstel evenwel niet goedkeuren, omdat zij de voor-
keur gaven aan ééne afschaffing van den akzijs op
de brandstoffen. Zij stonden toch met den minister

van finantiën in, dat, zoo er wederom tot de afschaffing van een der akcijnen mogt kunnen worden overgegaan, die op de brandstoffen het eerst in aanmerking dienden te komen.

Wij vernemen, dat het voorloopig verslag van de komm. van rapp. over het voorstel der negen leden spoedig zal worden opgemaakt, ten einde de voorstellers in de gelegenheid zullen gesteld zijn, onverwijld hun antwoord in te zenden. Tegen den tijd alzoo, dat de kamer na het reces weder zou bijeenkomen, zou zij in staat zijn, zoowel de ontwerpen der regering, die nu reeds in gereedheid zijn, als het voorstel der negen leden in behandeling te nemen. Dan kunnen de gewichtige vraagstukken nopens het belastingstelsel in het algemeen, de tegemoetkoming van wege het rijk aan de gemeenten, mogelijkheid om tot verdere verlichting van lasten over te gaan en de doelmatigheid van de afschaffing van den akcijns op het geslagt, in hunnen vollen omvang behandeld worden, terwijl er dan, na naauwgezette beraadslaging, eene voor de toekomst van 's rijks finantiëwezen belangrijke beslissing kan genomen worden.

Eindelijk kunnen wij melden, dat de afdeelingen zich heden zullen bezig houden met het onderzoek van het ontwerp der kredietwet voor het departement van oorlog, en dat tot goedkeuring van sommige artikelen van het handels- en scheepvaartverdrag met België, en dat zij Dingsdag aanstaande zullen onderzoeken het ontwerp tot vaststelling van het nieuwe tarief van regten op den in- en uitvoer.

§— De Regering heeft haar antwoord ingezonden op het voorloopig verslag der kamer betreffende het ontwerp houdende verdere regeling van het muntwezen in Nederl. Indië. Zij kan niet toestemmen, dat de hoofdreden van de noodzakelijkheid der tegenwoordige wetsontwerpen gelegen is in de overigens ook door haar zeer betreunde teleurstelling ten aanzien van het gereed komen der vereischte koperen pasmunt, zoover namelijk de hoofdhoud der voorstellen, — behalve de aanvraag om verdere middelen, — is het verlengen van den termijn voor het buiten omloop stellen der recepissen. De Regering geeft verder op, dat tot den 21. November jl. in het geheel goedgekeurd waren, ruim 307 miljoen stuks plaatjes; op dat tijdstip waren gemunt ruim 288 miljoen stuks, tot eene nominale waarde van f 3.178.000. Ter tegemoetkoming aan eene gemaakte aanmerking, wordt door de Regering voor gesteld het 1. lid van art. 1 aldus te doen luiden: „Het maximum van de uitgifte voor pasmunt voor Nederl. Indië wordt voorloopig bepaald op een nominaal bedrag van f 12.000.000 voor de zilveren en van f 10.000.000 voor de koperen pasmunt. De Regering acht de bewering geheel onverdiend dat zij, met opzigt tot het herstel van het Indisch muntwezen eenen verkeerden en ongeschikten weg heeft betreden; zij wijst op de drie verslagen, welke reeds omtrent de uitvoering der muntwet zijn uitgebragt, waardoor zij meenden voor die opvatting te zijn gevrijwaard.

— De typografische vereeniging *de Nederlandsche Drukkers*, te Amsterdam heeft zich bij adres tot de Tweede Kamer der Staten-Generaal gewend, ter zake het zegelregt op gedrukte stukken. Zij verzoekt daarbij de door haar aangevoerde grieven uit den weg te ruimen, door opheffing van het zegelregt, wat aangaat de gedrukte stukken, die niet bepaald eene geldswaarde uitdrukken, of minstens daaromtrent zoodanige wijzigingen in het werk te stellen, dat dit regt minder drukkend zij.

*— De winterzitting der Staten van dit gewest is gisteren gesloten, nadat men zich sedert dingsdag morgen onafgebroken met de behandeling van het ontwerp-reglement op de waterschappen had bezig gehouden, welk ontwerp met de daarin gebragte wijzigingen is aangenomen. Na afloop der behandeling van dit reglement is o. a. nog behandeld een voorstel van den heer *Menso*, die, nu de Staten van Gelderland zich nog niet vereenigd hebben met het ontwerp-reglement tot daargestelling van het waterschap der Geldersche vallei, verlangde, dat de verg., in overeenstemming met het besluit der Staten van Gelderland, insgelijks alle pogingen zou aanwenden, ten einde voor de betrokken streek eene verbeterde waterleiding te bekomen. De heer *Menso* grondde zich bij zijn voorstel op de behoefte aan die waterleiding en meende, dat nu men het meerdere — het kanaal — niet kon verkrijgen, men het mindere niet moest verwerpen. Het voorstel van dit lid werd evenwel verworpen, na de bevestiging door den Voorz. en den heer *de Beaufort*, die meende, dat, omdat in Gelderland een goed plan, van openbaar nut voor beide provinciën, nog tegenwoordig ontbrak, het minder gepast voorkwam, dezerzake maatregelen tot afdoening te provoceren. De zaak evenwel niet geheel te laten rusten, maar aanleiding van een voorstel, door den Voorz. aangegeven, op voorstel van den Voorz. gesloten, de medewerking in te roepen van de Staten van binnenlandsche zaken, ter zake van het vroeger bij de vergadering

Niet om het feit, maar alleen om te toonen tot hoe groote mate van onbeschaamdheid sommige lieden in staat zijn, en ten einde eene zoodanige handelwijze openlijk te schandvleken, zij nog vermeld, dat in die laatste zitting is ingekomen een adres van zekeren *G. de Bruyn*, zich noemend aannemer, te Wijk bij Duurstede, — een adres, waarbij op eene allerschaamteloze wijze de meest laaterlijke en leugenachtige aantijgingen tegen Ged. St. voorkomen. Dit adres, tot de prov. Staten gerigt, houdt klagten in wegens de improbatie eener aanneming tot onderhoud van den weg naar Cothen, waarbij opgenoemde *de Bruyn* voorloopig aannemer was geworden, en wegens het gemis aan publiciteit bij deze aanbesteding — klagten op de meest ongepaste wijze voorgedragen. Na eenige inlichtingen deswege door den Voorz. verstrekt en waarin door feiten de onwaarheid der beweringen in het adres werd bewezen, besloot de verg. het ter zijde te leggen.

— Volgens met de laatste landmail ontvangen berigten, zegt het *Handelsblad*, heeft het Indiesche goevernement besloten, tot eene wetenschappelijke zending naar Nieuw Guinea, met het oog op eene vernieuwde vestiging aldaar, en dientengevolge waarschijnlijk meer geregelde kolonisatie van dit zoo uitgestrekte eiland, hetwelk met de onderhoorige eilanden gerekend kan worden 13,000 vierkante mijlen te beslaan en dus drie malen de oppervlakte van Java te bevatten, nog bijna de helft grooter te zijn dan Sumatra en slechts eene bevolking telt van nagenoeg vijftig zielen op de vierkante mijl. De zending zal zijn zamengesteld uit een kapitein der genie, een kapt. der inf., een luit. der 1. kl. bij Zr. Ms. marine, een natuurkundige en een teekenaar, en onder de opperleiding gesteld zijn van een der residenten in de Molukken. Deze kommissie zal in den aanvang des volgende jaars reeds van een der Molukken vertrekken, om aan den haar opgedragen, moeilijken last te voldoen, zoodat in de eerste helft van 1858 de uitslag, zoo niet in alle details, dan toch in de hoofzaak bekend kan zijn.

*— Uit Curaçao hebben wij de volgende berigten van den 7 Nov.:

„De goeverneur dezer kolonie, de heer van *Lansberge*, is Woensdag j.l., aan boord van de Nederl. Schoener *Clara Borges*, naar het eiland Bonaire vertrokken. Gedurende zijne afwezigheid zal het bestuur worden waargenomen door den heer *M. de Rouville*, procureur des Konings en oudste lid van den koloniale Raad. De goeverneur is op deze reis vergezeld van den 1. luit. *C. M. Nuboer* en den 1. luit. der schutterij *J. H. Scholborgh*, zijne adjudanten, alsmede van den heer *P. van Rees*, den majoor *D. A. du Cloux*, den 1. luit. der artillerie *T. D. G. Rolandus* en den 1. luit. der genie *W. Schut*.”

In de *Curaçaosche Courant* van den 7. Nov., leest men het volgende:

„Maandag j.l. des morgens had er in de Roomsche Katholieke kerk alhier onder de godsdienstoefening, op den Aller Zielen dag, het volgende droevig ongeluk plaats: Onder het orgel, op den vloer, hadden eenige personen, in weerwil van het verbod er tegen, eenige brandende kaarsen naast zich staan; een jong meisje, *Maria Gertruida Penso*, dat zich naar het altaar wilde begeven, ging voorbij een dezer kaarsen, hare japon, welke van mousseline was, kwam in aanraking met een derzelve, en in een oogenblik stond haar gansche kleed in volle vlam, zoodat men met den besten wil haar geen hulp kon bieden. Zij werd deerlijk, bijna over haar gansche ligchaam, verbrand en stierf denzelfden dag des avonds, na zwaar lijden, aan de gevolgen der brandwonden.”

De *Rigolette*, kapt. *Evertsz*, is van St. Domingo te Curaçao aangekomen, met berigten van den 2 Nov. De toestand van zaken op dat eiland was nog hetzelfde. De vreemde konsuls hadden zich vereenigd en stelden alles in het werk om eene schikking tusschen de oorlog voerende partijen tot stand te brengen.

Het dagblad van St. Thomas deelt een besluit van den president der Dominikaansche republiek mede, waarbij alle havens van St. Domingo, uitgenomen de haven van de hoofdstad, in staat van blokkade zijn verklaard.

— Gister promoveerde te Leiden in de regten de heer *J. C. B. T. Nedermeijer van Rosenthal*, geb. te Arnhem, met Theses.

— Den 2. dezer werden aan de Hoogeschool te Groningen bevorderd tot doktors in de regten de heer *P. A. Bergsma* van Idaard, en de heer *L. Kijmmell*, van Havelte, na het verdedigen van *Quaestiones Juris Inaugurales*.

— Morgen avond zal in Domkerk alhier optreden de heer *Pierson*, pred. te Rotterdam, en in de Ev. Luth. kerk de heer *Gerth v. Wijk*, kand. In de Remonstr. kerk zal de heer *Adama van Schellema*, pred. te Amsterdam, de predikdienst vervullen.

— In de *Alg. K. en L. Bode* leest men het volgende:

Wij vernemen dat het rijks-archief dezer dagen met eene hoogst belangrijke verzameling oorkonden is verrijkt; het zijn de papieren van den beroemden raadpensionaris *Simon van Slingelandt* en van diens vader, den tijdgenoot en vriend van *Johan de Wit*, *Govert van Slingelandt*.

De edelmoedige schenking van den heer van *Slingelandt* zal, zoo wij meenen te mogen hopen, ook voor andere familiën, welke in het bezit van belangrijke staatspapieren zijn, een uitlokkend voorbeeld tot navolging worden. Het lot van dergelijke oorkonden, voor de geschiedenis des vaderlands even belangrijk als voor de eer der familie, kan niet beter worden verzekerd dan door die aan den Staat toe te vertrouwen en alzoo aan de belangstelling en diensvolgens aan de hoede van het publiek aan te bevelen.

— Men herinnert zich, dat, toen voor eenige maanden de wet betrekkelijk de zeeviisscherijen in de Tweede Kamer der Staten-Generaal behandeld werd, de heer *Westerhoff* eene merkwaardige redevoering over dat aangelegen onderwerp heeft uitgesproken. Uit eene mededeeling, door den heer *Sloot*, tot *Oldhuis* in de zitting van den 24. Nov. gedaan, blijkt, dat die redevoering, op last van het Fransche goevernement, in de Fransche taal is overgebragt. Dit is zeker wel een bewijs van de belangstelling, die Frankrijk tegenwoordig in dit onderwerp aan den dag legt. *M. C.*

*— De zeer uitgestrekte veenkolonie Hoogeveen, zoo schrijft men ons, die jaarlijks anders duizenden scheepsladingen turf naar Holland uitvoert, ontvangt thans reeds turf van de Dedemsvaart, omdat de lage waterstand steeds aanhoudt en groot gebrek aan brandstof in die gemeente en omstreken doet ontstaan, daar alle wijken, vaarten en zijkanalen, die in verschillende rigtingen op grooten afstand uit die plaats naar de veenen voeren, droog zijn, zoodat er sedert lang geen turf uit de velden te water kan worden aangevoerd; dit is een toestand, die zoolang de veenkolonie bestaan heeft, dat is sinds meer dan 200 jaren zoo men wil, nooit in die mate is voorgekomen. — Het verwekt intusschen een groot onberekenbaar nadeel voor de vele veenbazen in 't bijzonder en voor alle ingezetenen die plaats in 't algemeen, daar alle bedrijvigheid reeds lang stilstaat, die anders uit den menigvuldigen en drukken turfhandel voortvloeit. — Alleen het Drentsche hoofdkanaal kan nog van Meppel af tot op ongeveer een half uur afstands van Hoogeveen bevaren worden.

— Vrijdag jl. is de voortzetting van de kanalen werken door het eiland Zuid-Beveland gestaakt en het geheele personeel ontslagen. De maatschappij schijnt zonder geld, waardoor de aannemers besloten hebben, niet weder te beginnen, alvorens de onbetaald gebleven certifikaten voor het volbragte gedeelte van het werk betaald zijn. Komt de maatschappij hare geldschaarschte niet te boven, dan zal het kanaal door den derden ondernemer opgegeven en het reeds gedane werk aan het land ten geschenke gegeven moeten worden.

— De hooge raad der Nederlanden heeft gister uitspraak gedaan in de zaak van den offic. van just. bij de arrond. regtb. te Breda, die in kassatie was gekomen van een vonnis dier regtbank, waarbij de heer *J. H. W. Verkouteren*, notaris te Geertruidenberg, was vrijgesproken van het hem ten laste gelegde feit van schending van art. 28 der wet van 9 Juli 1842 op het notarisambt (het schrijven van akten met gapingen of tusschenruimten). De hooge raad aannemende, dat bij de behandeling der zaak art. 20 van het Strafwetboek was geschonden, heeft het onnoodig geacht in een verder onderzoek over de regtgeldigheid van het aangevallen vonnis te treden, dat vonnis vernietigd, met verwijzing der zaak naar het prov. gerechtshof van Noord-Brabant, om op de bestaande dagvaarding te worden behandeld en gedaan.

— Bij arrest van gister heeft de Hooge Raad der Nederlanden beslist dat de schriftelijke toestemming voor eene getrouwde vrouw van haren man noodig om zelve te handelen, niet is eene volmagt in den zin van art. 32 der wet op het notariaat.

In dezelfde zitting heeft het openbaar ministerie bij monde van den heer *Gregory*, gekonkludeerd tot kassatie van het arrest van het hof in Zuid-Holland, waarbij de arrond.-regtbank te Rotterdam is bevoegd verklaard kennis te nemen van de zaak *Coombs tegen Hambro*. Het betreft hier de kwestie of de Nederlandsche regter bevoegd is kennis te nemen van eene overeenkomst, door vreemdeling jegens vreemdeling aangegaan. De advocaat-generaal beantwoordde hier vraag ontkennend. De uitspraak is bepaald op 31 December.

— De twee jongelieden uit Gorinchem (niet uit Dordrecht, gelijk wij gister ochtend abusievelijk meenden), die uit brooddronkenheid zich schuldig maakten

inbraak en diefstal, zijn door het Prov. Geregts-
hof onmiddellijk op vrije voeten gesteld, na afloop
van pleidooijen.

— Uit N. Diep schrijft men ons van den 4. Dec.:
„Naar wij vernemen, zal morgen avond, ter gelegen-
heid van den hier doorgaans zoo vrolijkten St. Ni-
laasavond, het gaslicht voor het eerst ontstoken
worden. Der direktie komt alle eer toe, voor den
goed, dien zij aan de daarstelling dezer zoo lang
gewenschte verlichting heeft besteed; 't werd trouwens
ook tijd, want 't is onbegrijpelijk hoe het gemeente-
bestuur zoo lang geduldig heeft aangezien de bijna
handelijke straat- en havenverlichting van eene
aans, die door zoovele vreemdelingen wordt bezocht.

— Uit Ysselstein wordt ons dd. 30 Nov. ge-
schreven: Had men zich reeds langen tijd te voren
het vooruitzicht verheugd, dat de Rederijkerskamer
tot *Nut en Genoegen*, alhier gevestigd, bij het inge-
reden wintersseizoen den ingezetenen wederom eenige
aangenamen avonden zoude verschaffen, dit vooruitzicht
is bevestigd, doordien zij op heden hare gaven
hooren. Door den voorzitter de vergadering
beoepend zijnde, werden de navolgende stukken met
warmte en kracht gedeklaard, als: De bedelaar,
drama van *Jan Froche*; Hugo en Elvire, dramati-
sche schets in drie afdeelingen; Abraham; het Twaalf-
de; en ten slotte Graaf Struensee, dramatische schets.
Het talrijke publiek gaf door herhaalde toejuichingen,
lijken harer belangstelling en tevredenheid, en wij
kunnen dan ook niet nalaten hier aan allen zon-
der onderscheid, die iets hebben medegewerkt tot
verhooging van dezen avond, onzen opregten dank
te brengen, maar inzonderheid ook aan het be-
stuur der Kamer, door wiens onvermoeiden ijver en
aanwettendheid alles zoo gewenscht is afgeloopen,
terwijl wij den wensch uiten, dat deze Kamer op den
volgenden weg moge voortgaan en dezen avond nog
meerderden worde gevolgd.

— Door sommige dagbladen werd meermalen guns-
delijke melding gemaakt van de Kantenschool te Sluis,
in Zeeland, onder beschermvrouwschap van H. M.
de koninklijke Koningin. Het doel dezer school is
de armoede te leenigen en kinderen van hunne
vroegste jeugd, op te leiden tot werkzaamheid en
vrijheid, en later tot nuttige leden van de Maatschappij.
Men staat in waarheid verbaasd, wanneer men de
kantenwerken beschouwt, bewerkt op eene school,
die haar nu slechts driejarig bestaan te danken heeft,
die door de *Willes*.

Men ziet te Brussel met belangstelling de
aanstrooming te ontmoeten van den beroemden impressario
Londen, den heer *Lumley*, die met eenige der
bekendste leden van het groote Londensche en
Franse Italiaansche opera-personeel er eenige voor-
stellingen denkt te geven. Wij hebben hier ter
reeds het voorrecht gehad die talenten te
kennen en te waarderen.

Gedurende de maand November zijn over den
Nederlandschen spoorweg vervoerd 79749 reizigers, als
te Amsterdam 12829, Haarlem 8965, Leyden
1699, 's Gravenhage 15412, Rotterdam 16224, enz.;
verrengst van reizigers en goederen f 1097642.86 1/2.

WATERHOOGTE.

4 Dec. 0.22 El; + AP. 7.17. Gew. 3 d.
8 „ 2 „ 11 d. (3 v. 2 1/2 d. Rijnl.)
Gew. 1/2 duim. Rijnl.

RUSLAND.

PETERSBURG, 26 November.

De *Noordsche Bij* zegt heden, dat Rusland het
tot de vereeniging van Moldavië en Walachije
heeft opgegeven en daarvan kennis heeft gegeven
an Frankrijk. Dat dagblad sluit zijn artikel met
de verklaring, dat het intusschen nog niet bekend
is, wat de Russ. regering verder tot beslechting van
het vraagstuk der Donauvorstendommen dienstig acht.
Over den moordaanslag op prins *Gagarine*, goe-
verneur van Mingrelie, door den Mingreliësch
Dadisch *Kilian*, verneemt men het volgende:
Deze laatste werd voor den stadhouder geroepen, die
hem zijne verkeerdheden aantoonde en hevig berispte.
Hij haalde daarop een pistool voor den dag. Een
van de kamer zich bevindend ambtenaar, *Illin*, wilde zich
op *Dadisch Kilian* werpen en hem het pistool afne-
men, doch deze doodde *Illin* met het pistoolschot
en viel daarop prins *Gagarine* aan, dien hij drie
aankomende wonden toebrengt en zich toen verwij-
erde. De schildwachten, die hem wilden vatten,
omden, alwaar men hem wilde arresteren, verdedigde
hij zich met 2 zijner bedienden wanhopig tegen
de aankomende soldaten, verwondde eenige hunner,
en werd eindelijk door een bajonetsteek van een
prins *Gagarin* tegen den muur gestoken, doch niet gedood.
Het bericht uit Turkije, over Marseille ontvangen,

is de prins overleden, maar zouden ook twee adju-
danten van den prins en eenige zijner bedienden zijn
vermoord.)

DUITSCHLAND.

WEENEN, 2 December.

Eenige kleine faillissementen niet mede gerekend,
is het ultimo der maand tamelijk bevredigend voorbij-
gegaan, en heeft de geldkrisis van Noord-Duitsch-
land geen zoo verderfelijken indruk op onze beurs
gemaakt. In Bohemen, dat den meesten handel met
N. Duitschland heeft, hebben slechts 2 firma's, ten
gevolge van die krisis, hare betalingen gestaakt.

De nieuwe Deutsche Bondsmunt is in Weenen reeds
in omloop. De Bonds-daalder heeft eenen bijna ge-
lijken stempel als de oude Oostenrijksche daalder.
De eene zijde vertoont het borstbeeld van den keizer,
met het omschrift: *Frans Joseph I, d. G. G. Keizer
van Oostenrijk*; de andere zijde heeft den Oosten-
rijkschen adelaar en het omschrift: *Ein Vereins-Tha-
ler xxx ein Pfund fein*, 1857.

WEENEN, 2 December.

Het Oostenrijksche kabinet heeft zich ook tegen
het Fransch-Russiesch ontwerp nopens de Prinsdom-
men, ten gevolge van 't welk de staatkundige vere-
eniging der Prinsdommen in eene administratieve
vereeniging zou bestaan, verklaard; dit ontwerp zou
in de uitvoering trouwens groote bezwaren ondervin-
den door de bepaling, dat de vorsten van Moldavië
en Walachijë door de volkskeuze zouden benoemd
worden. Men weet, dat lord *Palmerston* zich ook
tegen die volkskeuze verklaard heeft. De Porte heeft
zich in deze nog niet uitgelaten, doch zal een ont-
werp van Staatsregeling voor de Donau-prinsdommen
aan de groote mogendheden voorstellen.

— 4 Dec. Met. 5 pCt. 80 7/8; Nat. 83 1/4; Bank.
98 5/8; Credit Anst. 194 1/4; Noord-Bahn akt. 178;
O.-Fr. Spoorw. akt. 279; Saltzb. Sp. akt. 100 1/8;
Lomb.Ven. 98 1/2; W. op Lond. 10.35; Zilv. 8 1/2; G. 10 3/4.

TRIEST, 8 December.

De berichten uit Konstantinopel alhier aangebragt
loopen tot den 28. Nov. De Russiesche gezant, de
heer *v. Boutenieff*, had den 23. Nov. een bezoek bij
den grootvizier afgelegd. De Fransche gezant, de
heer *Thouvenel*, heeft zijne houding nog niet gewij-
zigd. De intrigues van Oostenrijk zijn weder begonnen.

HAMBURG, 3 December.

De Beurs was heden zeer lusteloos, en er werden
geene zaken verhandeld. De kommissie heeft een
voorslag gedaan om eene geldleening tot stand te
brengen. De handelsstand heeft bekend gemaakt, dat
die zaak heden aan den Senaat is voorgedragen, en
dat deszelfs antwoord morgen vroeg aan de Beurs
zal worden bekend gemaakt.

HAMBURG, 4 December.

De beurs is op dezen oogenblik met kooplieden
opgevuld, die het antwoord afwachten van den
Senaat aan den handelsstand. Dit antwoord is nog
niet gekomen. Een der leden van de deputatie van
den koophandel deelt mede, dat de Senaat tot mid-
dernacht zitting heeft gehouden, en dat de voorslag
van den handelsstand nopens de daarstelling van eene
geldleening van 30 miljoen aan papieren geld met
gedwongen koers, om daarmede goede wissels te
diskonter, niet is aangenomen.

Men heeft hier de tijding uit Londen, dat van
daar naar Hamburg is afgezonden 100,000 pond
sterling, en dat in de volgende week waarschijnlijk
nog 190,000 pond st., uit West-Indië is aangebragt,
naar Hamburg zullen gezonden worden.

ENGELAND.

LONDEN, 3 December.

De groote loge der vrijmetselaren alhier heeft gis-
teren in hare driemaandelijksche vergadering, welke
door prins *Friedrich Wilhelm van Pruissen* is bijge-
woond, besloten, £ 1000 aan het fonde tot onder-
steuning der slagtoffers van den Indieschen opstand
te geven.

Gisteren is, terwijl men pogingen in het werk
stelde om de *Leviathan* te water te brengen, eene
aan de rivier opgerigte stelsel ingestort, waarop
zich ongeveer 200 toeschouwers bevonden. Allen
stortten naar beneden van eene hoogte van 20 à 30
voet. Het is nog niet mogelijk het getal gekwetsten
op te geven, doch vijf personen werden voor dood
weggedragen.

De *Express* deelt uit een schrijven uit Delhi mede,
waarin vermeld wordt, dat de koning weldra wegens
bevordering van den opstand zou teregt staan, even
als zijne *sultane favorite* en een zijner zonen. Twee
zijner zonen stonden reeds teregt wegens aanmoediging
der opstandelingen en zijn gefusilleerd, waarna men
hunne lijken in de Jumina geworpen heeft. In hunne
verdediging hadden zij aangevoerd niet geweten
te hebben, dat de Cipayers voornemens waren op
te staan, en zeiden dat toen de eerste opstande-
lingen uit Meerat te Delhi aankwamen zij meenden
dat een Russ. leger een inval kwam doen. De ko-
ning had hen toen laten ontbieden en op den eisch
der Cipayers waren zij tot kolonels benoemd.

Met leedwezen verneemt men dat het berigt, vol-

gens hetwelk luit. *Hodgson* de twee prinszen van
Delhi met eigen hand doodgeschoten zou hebben, op
goede gronden steunt.

De jongste berichten uit Lissabon melden dat de
epidemie in die stad een weinig begint te verminderen.

— 4 Dec. Gec. 91 3/8; Sp. 1 1/4 pCt. 24 3/4;
Rusl. 5 pCt. 105 1/2; 4 1/2 pCt. 96; Holl. 4 pCt.
96; 2 1/2 pCt. 62 5/8; Peru 4 1/2 pCt. 75 1/2; Sard.
5 pCt. 85; Mex. 18 3/4.

FRANKRIJK.

PARIS, 3 December.

Het wetg. ligchaam heeft heden zijne kortstondige
zitting gesloten. De voorzitter, graaf *de Morry*,
heeft het keizerlijk besluit voorgelezen, dat de sluiting
sanktionneert en de heropening der kamer op 11
Jan. vaststelt.

De verkiezing van den heer *Cambacères* werd nietig
verklaard, daar hij op het tijdstip zijner verkiezing
den vereischten ouderdom nog niet had bereikt.

De heer *de Ségur* heeft zijn ontslag ingediend, ten
gevolge van eenige onregelmatigheden bij de ver-
kiezingen.

De verkiezingen ter vervanging van generaal *Ca-
vaignac* en van de leden die nun ontslag hebben
genomen, zullen in de tweede helft dezer maand
plaats vinden. De meest democratische leden der
oppositie verkeerden te dezer zake in groote verslagen-
heid, daar men nu toch niet wederom kandidaten
kan stellen die den kiezers noodelooze moeite ver-
oorzaken.

De *Moniteur* zal weldra, naar men verneemt, een
rapport van den minister van onderwijs bevatten,
waarin de oprigting zal worden gevraagd van een
pedagogiesch-politiek weekblad, strekkende ter be-
vordering van de zaak van het onderwijs, en om de
onderwijzers nog meer te napoleontiseren.

De heer *Dupin* is, bij gelegenheid dat hij zich de
eerste maal na zijne benoeming tot prokureur des
Keizers en senateur, ter zitting van het Instituut
vertoonde, vrij koel door de overige leden ontvan-
gen; slechts twee of drie bewogen even het hoofd
toen hij binnentrad, en nadat hij door de booze
gril van het toeval tusschen de heeren *Girardin* en
Cousin te land gekomen was, scheen deze laatste
door eene plotselinge kille huivering overvallen; al-
thans hij verwijderde zich om zich te verwarmen (?).

Te Lijon wendt de overheid alles aan om den nood
der arbeidende klassen te verligten. Men ziet een
keizerlijk besluit te gemoet, magtig verleenende tot
het doen van bestellingen tot een bedrag van een
miljoen. Voor eigen rekening moet *Z. M.* reeds
voor 500,000 fr. bestellingen gedaan hebben.

Men verneemt, dat de Engelsche koninklijke fa-
milie aan de gebannen kon. familie te Claremont
zoovele bewijzen van innige deelneming geeft sinds
het overlijden van de hertogin *van Nemours*, dat
dit werkelijk der ongelukkige familie *van Orleans*
groote troost schenkt. De hertogin was trouwens
eene allerbeminlijkste vrouw en eene nicht der
koningin.

De Paus zal peter zijn van den jonggeboren Spaan-
schen troonopvolger, en bij diens doop door zijnen
nuntius te Madrid worden vertegenwoordigd.

— 4 Dec. Rente kont. 90.90; op tijd 3 pCt.
67.50; Fr.-Oost.-Spoorw. 660; Sp. 1 1/4 pCt. 25;
3 pCt. 37.

MARSEILLE, 3 December.

Uit Algiers heeft men tijdingen van den 1. dezer.
De dorpen der Kabijlen, die in den oorlog vernield
waren, zijn weder opgebouwd; de zekerheid in het
gebergte is volkomen hersteld; onze betrekkingen
met de inwoners zijn zeer vriendschappelijk.

De pakketboot van Konstantinopel is alhier aange-
komen, met berichten van daar tot den 25. Nov.
De telegraaf had aan de Porte de stemming der
Divans van Moldavië en van Walachye overgebragt,
wijzigende den door die vergaderingen uitgedrukten
wensch voor de vereeniging der prinsdommen, in
dien zin, dat zij verklaren er van af te zien, zoo
het Kongres van Parijs weigert aan het hoofd van
het bestuur der prinsdommen een vreemden Vorst te
plaatsen.

Het Turksche goevernement heeft de bekendmaking
en de cirkulatie der verslagen van de Divans verboden.

Eene vergadering der Grieksche geestelijkheid en
der Grieksche notabelen heeft een adres aan den
Sultan geteekend, om hare aanmerkingen omtrent
de disciplinaire hervorming, die men in de Grieksche
kerk wil invoeren en zekere waarborgen vordert, on-
der zijne aandacht te brengen.

De Porte heeft nog niet voldaan aan den wensch
der speciale kommissie betrekkelijk de bepaling der
waarde van de muntspciën.

Mehemet, goeverneur van Epyrus en van Thessalië
is benoemd tot minister van politie. Hij is in
goevernement door *Rifaat Pacha* vervangen.

Men heeft de bevestiging ontvangen van het ver-
moorden van prins *Gagarine* te Tiflis, met zijne twee
eides-de-camp en verscheidene bedienden.

ADVERTENTIEN

VUURSCHEN 30 November 1857. De ondergeteekende heeft, sedert zijne opgave van 13 Oct. II., ten behoeve van de ongelukkigen door den brand alhier, ontvangen: Collecte van het gemeente bestuur f 72,50; door Prof. Vinke van M. 1 muntb. f 10, van B. B. f 10, H. M. B. en A. M. B. f 6, V. f 2,50, W. P. door de HH. L. E. Bosch en Zoon f 1,25, N. N. f 5, door Dr. Vinke te Amsterdam; door Prof. Moll f 10; door Ds. Molenaar te 's Hage f 10 waaronder M. f 5; door Ds. Wildschut te Brummen: uit Arnhem 2 coupons zamen f 8,91, uit Zutphen 1 muntb. f 10, uit Velp een muntb. f 10; door Ds. Molenkamp te Delft: J. C. f 2, A. f 2,50, M. f 25, E. f 2,50, een jongeling uit de mindere burgerklasse f 0,10, N. N. f 2, eene dienstbode f 0,25, I. f 1, N. N. f 3, 2 kinderen f 0,15, N. N. 2,50, X. f 1, M. en S. f 2, T. f 3, gecollecteerd 25 Oct. f 0,15, G. f 1, J. f 2,50, N. f 5, leden van een leesgezelschap f 4,50, S. f 1, gecollecteerd 8 Nov. f 0,25; door Ds. Steinfort te Bloemendaal f 182; dan is hem overhandigd of bezorgd de som van f 138,65, waaronder f 2,47⁵, van A. Z. uit Breda, f 5, van W. H. H. en f 3, van W. F. — Belangrijk is alzoo het bedrag der ingekomene giften waardoor de geleden schade grootendeels is vergoed geworden. — Dank aan de gevers en Gods zegen over hen!

H. BAX,
Predikant.

De ondergeteekenden betuigen hunnen hartelijken dank voor de bewijzen van deelneming, ondervonden bij het overlijden van hunne Tante en Behuwdtante, Mejufvrouw C. KUYPER, Wed. den Heer R. ULLERSMA.

A. H. C. VAN SENUS,
Utrecht, Pred. te Kralingen.
den 5. Dec. 1857. E. C. VAN SENUS,
KEMELAAR.

Salle Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen.

MARDI 8 Décembre 1857.
(Soirée intermédiaire de l'Abonnement)
à l'occasion de la St. Nicolas.
Représentation Extraordinaire au BÉNÉFICE des
pauvres de la Ville,
Première Représentation de

LES FAUX BONSHOMMES,

Pièce en 4 actes de Mr. BARRIÈRE.
Mlle **BERTHE DE PARIS,**
Premier Sujet du Théâtre Impérial de l'Odéon, remplira le rôle D'EUGENIE PEPPONNET.
(Le mois de février le Théâtre du Vaudeville à Paris a fait Cent Seize Mille Francs de recette avec cet ouvrage.)

On commencera à 7¹/₂ heures précises.
Mrs. les abonnés qui voudront conserver leur places sont priés de s'adresser avant Mardi chez le Sr. VAN LUNTEREN, Concierge.
Entrée 1 fl. 50. C. LAVERGNE.

De genen, welke iets verscheldigd zijn aan — of te vorderen hebben van — de nalatenschap van Mejonkvrouwe CHARLOTTE DE JONGH VAN SON, laatst gewoond hebbende en overleden te Utrecht, buiten de Wittevrouwenpoort, worden verzocht daarvan ten spoedigste en voor den 7. December 1857 betaling of schriftelijk opgaaf te doen, ten kantore van den Notaris VAN SCHERMBECK, te Utrecht.

FAILLISSEMENT.

Bij Vonnis der Arrondissements-Regtbank te Utrecht, gewezen op vier December 1857, is in staat van Faillissement verklaard PETRUS NICOLAAS BROERS, Mr. Timmerman en Annemer, te Utrecht wonende, met bepaling, dat het faillissement op primo December 1857 zal geacht worden ingegaan te zijn. Tot Regter-Commissaris is benoemd Jhr. Mr. P. A. M. VAN OOSTHUYSE VAN RIJCKE-VORSEL VAN RIJSENBURG, en tot Curators Mrs. M. DE KOCK en C. P. H. RAS, Advokaten, wonende te Utrecht.

M. DE KOCK.
C. P. H. RAS.

Aanbesteding van Brood.

De Aalmoessenierskamer der stad Utrecht is voornemens de levering van BROOD uit te besteden op de voorwaarden welke aan het bureau voor het Armwezen ten Stadhuize tot den 7. December 1857, dagelijks van des morgens 10 tot des namiddags ten 1 ure, ter lezing liggen.

De Stads Aalmoessenierskamer voornoemd,
W. R. BOER, Voorzitter.
W. HUYDECOPER, Secretaris.

Op Maandag den 7. December 1857, des middags ten 12 ure, zal aan de stal-

ling op de Molenwerf de Eenhoorn, nabij Utrecht, ten overstaan van den Notaris VAN ZIJDEVELD, te Utrecht, om kontant geld, worden verkocht:

Een vierjarig schoon bruin MERRIEPAARD, keurig bewerkte COUPE VIGILANTE, PHAETON, BAROUCLETTE en LANGWAGEN, diverse TUIGEN en STALGEREEDSCHAPPEN, circa 3000 Ned. ponden HOOI, MESTVAALT, eenige weinige grove MEUBELN en HUISRAAD, KIPPEN en KIPPENHOK, enz. — Alles te bezichtigen des Zaturdags voor den Verkoopdag van 12 tot 4 ure 's namiddags.

Een eenig Heer, buiten s' huis werkzaam en slechts eenige gezette uren dagelijks t' huis zijnde, vraagt tegen 1 Jan. e.k. bij eene ordentlijke familie van de P. G., eene gedeeltelijk- of niet GE-MEUBILEERDE KAMER met Slaapplaats, benevens Kost en Bediening, in den omtrek der Jansbrug of van het Vreeburg. Opgaaf van prijs en stand wordt verzocht vóór Dec. 15. onder lett. O. bij den Boekhandelaar J. MADO, Oude Gracht.

De ondergeteekende heeft de eer aan hare geachte Stadgenooten bekend te maken, dat zij haren Winkel in Tabak, Snuf, Sigaren, Koffij, Thee en Chocolaad geopend heeft op heden 5. December; verzoevende hunne gunst, daar zij eene prompte bediening en goede waar tegen de laagst mogelijke prijzen belooft.

De Wed. S. W. MOULIJN.
Springweg E. No. 474.

NED. RHIJN SPOORWEG.

De Directie berigt den Ontvangers van Steenkolen, dat zij, ter voorkoming van kosten en oponthoud wegens douane-formaliteiten, zorg behooren te dragen, dat de afzenders aan de Mijnen in den vrachtbrieff naauwkeurig opgeven het getal Nederlandsche mudden, hetwelk op elken wagen is geladen.
Amsterdam, 4 Dec. 1857. De DIRECTIE.

DE PILLEN VAN HOLLOWAY. Verbazende geneezing van gal en leverziekte. De heer B...., te Leeuwarden, was sedert drie jaren lijdende aan zware hoofdpijnen, bedorven maag, leverziekte en zwakke zenuwen; hij raadpleegde onderscheidene bekwaame geneesheeren, doch zijne ongesteldheid nam telkens toe. Eindelijk ziende dat de aangewende middelen allen vruchteloos waren, begon hij gebruik te maken van de pillen van Holloway, en na deszelve gedurende weinig weken tijds genomen te hebben, werd hij volmaakt hersteld, en heeft sedert geen den minsten aanval van ziekte meer gevoeld.

Zijn op franko aanvragen a kontant te bekomen bij L. J. GROOTENDORST, te Utrecht, bij G. C. T. VAN DE ROEMER, te Amersfoort, en bij J. STRAATMAN, hoofd-depôthouder te 's Bosch, alsmede te Londen, Strand, 244, en New-York 80 Maiden Lane. HOLLOWAY'S etablissement.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt: Doosjes Pillen a f 0,80, f 1,85, f 3,00, f 6,75, f 13,50, f 20,50. Potjes Zalf a f 0,80, f 1,85, f 3,00, f 13,85, f 20,95.

Door S. E. VAN NOOTEN te Schoonhoven, is op heden COMPLEET uitgegeven en verkrijgbaar gesteld:

DE DERTIENDE. EEN FAMILIEROMAN,

DOOR
Mevr. ELISE VAN CALCAR, geb. SCHIOTLING.
(Schrijfster van "HERMINE"; "EVANGELINE"; enz.)
3 deelen gr. 8vo, met platen en vignetten.
Prijs f 9.50.

Boekhandel van W. E. J. TJEENK WILLINK, te Zwolle.

Dictionnaire de Poche, Français-Hollandais, et Hollandais-Français, par J. B. L. GÉRUZET, Nouv. Ed. revue, corrigée et augmentée, par G. HEERING. — Vol. I, Fr.-Holl. 672 Pages. Vol. II, Holl.-Fr. 738 Pages. Elk deel is afzonderlijk te bekomen, en kost ingen. f 1.80; in katonnen band f 2.00.

Bij eene strikt Alphabetische volgorde vormt ieder woord in deze zakwoordenboeken eene op zich zelve staande rubriek. Hierdoor is het naslaan in dezelve veel gemakkelijker, zekerder en minder tijdspillend, dan in andere, waar eene reeks van woorden, als in eenen adem, onder eene enkele hoofdrubriek voorkomen.

Voorstellen ter Oefening in de allereerste Beginselen der Algebra, door W. SMAASEN, in Leven Leeraar in de Wis- en Natuurkunde aan het Gymnasium te Kampen. Benevens Antwoorden op dezelve, 2 St. Tweede Druk, herzien door B. D. H. 60 Ct.

Proeve van een Leesboek over den berede-

neerden Landbouw, ten gebruike der Dorpschool door E. C. ENKLAAR. Vierde Druk. Prijs 30

Bij 25 of meer exempl. 25 Ct.

Het verschijnen van dezen vierden druk levert onwedersprekelijk bewijs, dat dit boekje eene van durende goedkeuring mag wegdragen.

De Landbouw zoo als hij zijn kan. Volks-Leesboek door E. C. ENKLAAR. Tweede Druk.

Prijs 30 Ct. Bij 25 of meer exempl. 25 Ct.

Als een vervolg op het Leesboek voor den beredenden Landman, schildert dit werkje in eenen levendigen, bovattelijken toon, hoe een bedrijf, dat gedeeltelijk kleigrond bestaat, door ijver en beleid, met voordeden den hoogsten trap van vruchtbaarheid op te voeren kan.

De Moestuin, in Maandelijksche Tuinfeningen, vrij gevolgd naar den Calendrier du Cultivateur, par M. DE DOMBASLE, door E. ENKLAAR.

Prijs 30 Ct. Bij 25 of meer exempl. 25 Ct.

In verschillende Tijdschriften is deze praktische handding tot den Moeserijbouw uitermate gunstig beoordeeld en als zeer nuttig en doelmatig aanbevolen.

Marktberigten.

Amersfoort, 4 Dec. Tarwe van f 8.75 tot f 10. Rogge van f 6.25 tot f 6.80. Boekweit van f 7.25 tot f 7.70. het mud. Aardappelen van f 1.70 tot f 1.80. Boter van f 0.85 tot f 1.04 het N. pond.

Amsterdam, 4 Dec. Tarwe Rogge zonder om Garst flauw gestemd; 106 & Vries. wint. f 180. Boekweit werden een paar partijjes tot wederom koersen opgeruimd; 123 & & Holst. f 250; 118 & f 232.

Dordrecht, 3 Dec. Granen: Zaden enz. Onze was heden van Jarige en Nieuwe Zeeuwsche, Vlaam en Overmaasche Tarwe ruim voorzien, tot 30 c. vond dezelve meerder kooplust. Zomertarwe weinig gevoerd en ook iets later afgegeven. Jarige Zeeuw VI. en Overm. f 7.50 a f 8.70. Nieuwe dito f 9 a f 10. Blaauwe en mindere f 7 a 7.80, en Zomertarwe f 8 a f 8.10. Rogge. Jarige en Nieuwe Zeeuwsche, Vla Overm. weinig ter markt en tot vorige prijzen verk Jarige Zeeuwsche, VI. en Overm. f 5.80 a f 6.20 Nieuwe dito f 6.30 a 6.60. Gerst. Zeeuwsche, Vla Overm. Winter en zomer was bij kleinen aanvo vorige prijzen wel te verkoopen.

Schiedam, 4 Dec. Granen. Verkocht: Rogge, Archangel f 185 6/w., f 186 3/m.; 146 & Pernan f 220.

Moutwijn per Ned. vat zonder fust f 13.00. J id. f 18.50. Amsterd. proef f 19.75 zonder de bel Spooking f 2.10 per ketel.

Amsterdam, 4 Dec. Nieuwe Weet van f 2.00 tot f 2.25. Maïs van f 8.00 tot 8.25. Rogge van f 7.50 tot 7.75. Boekweit van f 7.60 tot 8.00. Garst van f 6.00 tot 6.20. Vriesche Haver van f 4.80 tot 5.00. Voerhaver f 4.20 tot 4.55. Wikken van f 8.50 tot 9.00. Peas boonen van f 8.00 tot 8.20. Aardappelen van f 1.60 f 2.00. Boter per Ned. p. van f 0.88 tot 1.06. App van f 2.70 tot f 4.00. Peren van f 3.50 tot f 4.15.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (Zonnemetingen.)

Dec.	Uren	Wind- rigt.	kr	Barom bij 0°.	Ther. F.	Afwijk. d. temp.	Voch. t. l. g.	Over. regen	Aanmer.
4	2	zw.	6.5	764.00	52.5	+11.2	0.86	0	Helder.
10	10	zzw.	0.0	65.53	41.7	+2.5	1.00	0	Ligt bew.
5	8	z.	0.0	66.49	38.7	+0.9	1.00	0	Zware m.

PRIJZEN DER EFFEKTEN.

AMSTERDAM 4 December 1857.

NEDERLAND.			
Werkel. Schuld . . .	2 1/2 pCt.	61 1/16	61 1/16
dito dito	3 " "	73	73 1/16
dito dito	4 " "	94 1/2	95 1/16
Handelmaatschappij . .	4 1/2 " "	138 3/4	139 1/16
Oost-Indische Leening 4	" "	92 1/2	92 1/2
Aand. Rijn-Spoorweg 4 1/2	" "	99 1/2	
BELGIE.			
Certifik. bij Rothschild	2 1/2 pCt.	50 1/2	
SPANJE.			
Obligatien	1 1/2 pCt.	24 1/2	24 1/2
Binnantl. Schuld . . .	3 " "	36 1/16	36 1/16
PORTUGAL.			
Obligatien	3 pCt.	43 1/2	43 1/2
dito 1856	3 " "	42 1/16	42 1/2
RUSLAND.			
Oblig. bij Hope en Co. 5	" "	102 1/2	102 1/2
Obligat. 1828 & 1829 5	" "	101 1/2	
Certifikat. 1831 & 1833 5	" "	90 1/2	90 3/4
Certifikaten 1840 . . .	4 " "	83	
Cert. bij Stieglitz . . .	4 " "	81 1/16	81 1/2
dito 5e Serie	5 " "	93 1/2	
dito 1855 6e Serie . . .	5 " "	96	96 1/16
dito Adm. te Lond. 4 1/2	" "	93 3/4	
Cert. van Assign. . . .	5 " "	62 1/2	
POLEN.			
Obligatien	or pCt.	75 1/2	
OOSTERRIJK.			
Oblig. Metaliek	5 " "	70 1/16	70 1/2
Oblig. Rente Am. . . .	5 " "	84 1/2	84 1/2
dito dito Nat. 1854 . .	5 " "	72 1/16	73
dito dito	2 1/2 " "	86 1/2	87
BRAZILIE.			
Geldl. 1824, £ 100 . . .	5 pCt.	96 1/2	
AMERIKA.			
Equad. Oblig. 1855 . . .	100 £	13 1/16	13 1/2
Grenada, Oblig.	3 1/2 " "	18 1/16	18 1/2
Mexiko. Obl.	3 " "	17 1/16	17 1/2
N.-Am. Illin. Spw. Aand.		89 1/2	90
N.-Am. Illin. Obl. C. B. 7		82	82 1/2

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.

Provinciale Staten van Utrecht.

Vervolg der zitting van 18 November.

De heer *Broers* meent, dat de heer *Ackersdijk* bij hetgeen hij gezegd heeft omtrent het te verwachten arrest van den Hoogen Raad, over het hoofd heeft gezien, dat de heer *Fabricius* niet alleen is veroordeeld in eene geldboete, maar ook tot amotie van den slagboom. Wordt nu de voorziening in kassatie verworpen, en gaat bijgevolg het vonnis der regtbank in kracht van gewijsde, dan kan het gemeentebestuur de amotie bewerkstelligen, indien de beklagde daartoe niet overgeat.

De heer *Bastert* ondersteunt het voorstel, ofschoon hij bij eene vorige gelegenheid het voorstel der drie leden niet heeft kunnen ondersteunen. Spr. had gewenscht, dat door het verzenden aan Gedep. Staten de resultaten zouden verkregen zijn, die hij er van verwacht had; nu hij daarin evenwel teleurgesteld en de weg nog afgesloten is meent hij het voorstel van den heer *Ackersdijk* te moeten ondersteunen. Spr. verschilt zeer met den heer *Calkoen*, die er eene berisping van Gedep. Staten in zag; de strekking toch is niet, om te veroordeelen wat geschied is, maar om een voorschrift te geven hoe te handelen voor het vervolg. Gedep. Staten hebben zich beroepen op art. 85, en zagen daarin eene belemmering tegen de opruiming. Over de interpretatie van het art. kan verschil van gevoelen bestaan, en daarom is het zeer juist, dat men Gedep. Staten niet berispt, omdat zij het art. niet hebben geïnterpreteerd als Spr. en anderen — maar dat nu door een nieuw besluit de verg. zelve dat art. interpreteert. Het komt Spr. voor, dat art. 85 eene overgangsbepaling is, en aannemende, dat het niet in den weg kan staan aan het wegruimen van wat hinderlijk is aan den vrijen doortogt, acht hij het voorstel alleziens juist, en de verg. volkomen bevoegd een besluit in dien zin te nemen. Men kan toch niet aannemen dat als een schipper een touw of ketting over den weg had vastgemaakt er eerst een termijn voor de opruiming door den regter moet gesteld worden. Tot toelichting van zijn gevoelen vestigt Spr. de aandacht op art. 41 van het regl., bepalende dat de vrije doortogt niet mag worden belet door belemmeringen die de vrijheid of zekerheid van den doortogt beletten of verminderen, terwijl art. 75 al. 2 zegt, dat aan Gedep. Staten, de gemeentebesturen en alle met de politie belaste personen is opgedragen voor die vrijheid van den doortogt te waken. Door deze bepaling in het regl. zou toch zeker de uitvoering zijn opgedragen aan Gedep. Staten en daarom acht Spr. de verg. bevoegd, zoodanig besluit te nemen als de heer *Ackersdijk* voorstelt.

De Voorz. acht zich verplicht ook ten aanzien van de handeling van Gedep. Staten, en wel bepaaldelijk in betrekking tot de gehouden discussie, eenige opmerkingen in het midden te brengen. De heer *Ackersdijk*, zegt Spr., heeft het kollegie van Gedep. Staten als het ware uitgenoodigd tot het afleggen der bekentenis, dat men zich had vergist, en Spr. gelooft inderdaad de verzekering te mogen geven, dat zij niet zouden aarzelen die bekentenis af te leggen, als zij de overtuiging hadden, dat die verissing bestond; Spr. meent evenwel de verzekering te mogen geven, dat Gedep. Staten vooralsnog die niet kunnen afleggen, wijl zij meenen dat de wijze waarop zij de zaak behandeld hebben, in overeenstemming is met de wet en het regl. Spr. zal eenige van de tegenwerpingen, gister en heden ter sprake gebragt, kortelijk moeten ophalen en wel in de eerste plaats kortelijk toelichten de handeling van Gedep. Staten, vermits de voorsteller tot toelichting van zijn voorstel althans gemeend heeft, den schijn van inkonsekventie op die handeling te moeten werpen; immers, hij heeft gezegd, dat in de zomerverg. Gedep. Staten hadden verwezen naar de vaststelling van een legger, en nu na die vaststelling weder eene andere exceptie hadden te worden gebragt. Spr. meent, dat niet moet worden voorbij gezien, dat de toestand veranderd en de zaak voor den regter gebragt is, en de regter een vonnis heeft uitgesproken, en dat, gelijk de heer *Broers* heeft opgemerkt, de overtreders niet alleen veroordeeld is tot eene straf maar ook bevel is gegeven tot opruiming der beletselen; waar dus de regter reeds heeft gevonnisd, meenen Gedep. Staten, dat niet zij gelijktijdig hebben te handelen, — twee autoriteiten in dezelfde zaak is niet mogelijk; de regter heeft bevolen de opruiming in den kring zijner bevoegdheid, Ged. St. meenen, dat dat regterl. bevel behoort te worden uitgevoerd en zij geen ander bevel in de plaats kunnen stellen. En waarom, vraagt Spr., is het niet uitgevoerd? omdat het vonnis nog niet is overgegaan in kracht van gewijsde; men heeft zich in kassatie voorzien. Indien de Hooge Raad oordeelt, dat de slagboomen niet mogen worden weggenomen, dat de heer *Fabricius* ze teregt heeft gesteld, dan vraagt Spr. of Gedep. Staten, tegenover het arrest van den Hoogen Raad, toch kunnen opkomen tegen eene handeling, die door een regterl. vonnis is gelegitiemd? Gedep. Staten hebben gemeend, dat zij in dien toestand niet konden vooruitloopen op de regterl. beslissing. De heer *Ackersdijk* heeft gesproken over het gezag, dat in iederen welgeordenden staat bestaan moet en bestaat, om tegen te gaan alle handelingen van willekeur, gelijk deze; Spr. gelooft, dat al wat

daaromtrent gezegd is, volkomen kan worden toegestemd, maar hij meent, dat de heer *Ackersdijk* geredeneerd heeft uit een algemeen beginsel van staatsregt, en dan gelooft Spr. te mogen aannemen, dat werkelijk zoodanig regt bestaat, maar dat de wijze van uitoefening van dat regt in de wet wordt omschreven, en in die geschreven wet zagen Gedep. St. voorgeschreven, wat men zal hebben te doen tot uitoefening en tot het doen eerbiedigen van het gezag. Er behoort in het regl., is ook gezegd, geene bevoegdheid gegeven te worden, die bestaat; die wordt ook niet gegeven, zegt Spr., maar omschreven en geregeld, er wordt gezegd wat ter uitoefening aan het administratief gezag verblijft, en wat aan de regterl. autoriteit zal worden opgedragen. Er wordt getwist over de wijze van die omschrijving, over de verklaring van art. 85, — er wordt gezegd; als daarin iets stond strijdig met algemeene beginselen van staatsregt, moest het beschouwd worden als niet geschreven; Gedep. Staten nu hebben eene andere meening, en wel, dat nooit een bepaald wettelijk voorschrift als niet geschreven kan worden beschouwd, — zij meenen dat daarin bestaat de grootste waarborg voor de vrijheid, dat men zich slaafs onderwerpt aan de wettelijke voorschriften; zijn die niet goed, dan moeten zij die ze gemaakt hebben ze veranderen, maar zoolang zij bestaan is het de plicht van ieder, die tot hunc uitvoering geroepen is, ze nauwkeurig en nauwgezet toe te passen. En nu, vervolgt Spr., meenen Gedep. Staten, inderdaad, dat in art. 85 een beletsel ligt tegen zoodanige toepassing als men nu verlangt. Art. 85 staat niet alleen, er is gewezan op art. 41, dat bepaalt dat de vrije doortogt niet mag worden belemmerd, — op art. 65, dat het plaatsen van afsluitingen verbiedt, en nu zegt daarna art. 85, dat al wat in strijd met het regl., dus ook met art. 41 en 65, mogt zijn daargesteld, binnen een termijn door den regter te bepalen zal worden weggeruimd. Spr. zal niet spreken over de doelmatigheid der bepaling, daárover is reeds uitspraak gedaan, want men stelt voor haar te wijzigen, maar nu zij bestaat, wat is nu de zin er van? Men zegt, het is een overgangs-bepaling bij de invoering van het reglement; Spr. heeft ook in het verslag dat oordeel gelezen, maar hij vraagt of het mogelijk is, aan art. 85 zoodanigen zin toe te kennen; immers, als dat de ware is en het art. alleen ziet op wat bij de invoering bestond, dan volgt daaruit, dat aan het reglement de meest mogelijke terugwerkende kracht wordt verleend, en dat wat met volkomen regt vroeger is geschied, moest worden weggeruimd, zoodat een huis, dat voor de invoering van het reglement op 5 el afstands van den publieken weg gebouwd was, had moeten worden weggebroken. Spr. vraagt of dat denkbaar is. Men heeft gesproken van de intentie van den voorsteller van het art.; die is, zegt Spr., door niets gebleken, en Spr. gelooft, dat zijne bedoeling geheel anders is geweest dan men meent, maar als er kwestie is over de interpretatie van wetsartikelen en het doel van hen die ze hebben voorgesteld, schrijft ieder hun bedoelingen toe, die zij gewoonlijk nooit gehad hebben. Men heeft gezegd, dat art. 85 in strijd zou zijn met de wet, Spr. gelooft dat niet, want dan ware het nooit goedgekeurd. Men wijst op art. 179 h. en zegt, dat met de daarin bevolene zorg art. 85 toch in strijd is, Spr. gelooft dat niet, want in dat art. staat: *voor zoover van hen afhangt*; waar het dus aan eene andere autoriteit is opgedragen of van den regter afhangt, kan die zorg niet van de gemeentebesturen worden verlangd. Art. 179 der gemeentewet meent Spr. dus dat met zeer veel zorg is daargesteld; het zegt niet, wat van de gemeentebesturen afhangt, maar alleen, voor zoover het van hen afhangt zullen Burg. en Weth. dat hebben uit te voeren; het is te vinden in het art. dat de werking van het dagel. bestuur in de gemeenten omschrijft in tegenstelling van wat aan den raad is opgedragen, en het wil dus alleen zeggen, dat niet de raad, maar het dagel. bestuur daarvoor zal waken. Er is ook, zegt Spr., gesproken over den aard van deze overtreding, en men heeft gezegd, dat het geene overtreding van een politie-reglement is; Spr. meent, dat er wel in gelegen is eene overtreding van het regl. op de wegen, want die handeling is bij dat regl. verboden; of zij nu buiten dat verbod geoorloofd zou zijn, heeft Spr. niet te onderzoeken, maar hij heeft vóór zich twee vonnissen, van de regtbank van Utrecht in de zaak der Visschersteeg, en van de regtbank van Amersfoort in soortgelijk geval te Soesterberg, en waar dus zoodanige bewijzen aanwezig zijn, gelooft Spr. niet dat het noodig is, daarover lang te redetwisten. Ten slotte, zegt Spr., heeft de heer *Ackersdijk* er op gewezen, dat Gedep. Staten zeggen, dat hij kassatie van het vonnis niet is te voorzien, hoe lang de zaak nog in dezen toestand kan blijven; Spr. meent dat dit juist is, zoo het regl. in denzelfden toestand blijft, maar, ten einde in een anderen toestand te komen, hebben Gedep. Staten een voorstel tot wijziging gedaan. Men heeft, zegt Spr., het verkeerde, het onhoudbare van art. 85 ingezien, men begrijpt, dat men niet moet wachten op die regterl. vonnissen, die zeer lang kunnen uitblijven, en men heeft gemeend al dadelijk het regt te moeten bezitten van te kunnen tusschen beiden komen. Zoo de verg. zichmet dat voorstel vereenigt, kan die toestand, dien men thans beurt, in de toekomst niet meer geboren worden. Nu heeft men aangevoerd dat, in de veronderstelling dat men van het vonnis afhankelijk is, het

gebod aan den schuldige om binnen zekeren termijn de slagboomen op te ruimen, toch niet belet, dat een ander het vroeger doet, maar Gedep. Staten hebben gemeend, dat slechts ééne procesorde mogelijk was, en dat eene andere inmenging, vreemd aan die orde, eene onregtmatische daad is. — Hiermede meent Spr. te kunnen volstaan, en alleen nog aan den heer *Bastert* te moeten antwoorden, dat hij meent, dat het vreemd is aan de bedoeling van den voorsteller, om aan Gedep. Staten hier te geven een voorschrift, hoe zij in de toekomst zullen hebben te handelen. Spr. meent, dat dit in de zomerverg. reeds breedvoerig is besproken, en de drie leden toen bepaald gezegd hebben, dat dit hun doel niet was. Spr. ziet in het voorstel slechts het uitspreken van een wensch en meent dus dat de grond, die den heer *Bastert* voor het voorstel stemt, ontbreekt. Spr. meent dat de Staten bevoegd zijn te oordeelen over de handelingen van Gedep. Staten en wenschen te uiten, maar niet te geven een stellig, bepaald voorschrift, hoe zij een prov. regl. moeten verstaan en toepassen.

De heer *Metelkamp* zegt, dat art. 85, als amendement, op zijn voorstel in het regl. is gebragt, en neemt deze gelegenheid waar om de leden mede te deelen, wat daarbij zijn doel is geweest. Spr. heeft er toen op gewezen, dat het toen slechts weinig tijds geleden was, dat kwestie geweest was omtrent het wegbreken van een huis op een der Cingels van de stad Utrecht, tusschen de Wittevrouwenpoort en het Maliehuis, en waarover langdurige procedures waren gevoerd, omdat bij het regl. den strafregter de bevoegdheid niet was gegeven, te bevelen, dat moest worden weggenomen wat in strijd met het regl. was daargesteld. Spr. herhaalt ook nu dat hij gelooft, dat in reglementen van dezen aard zulke bepalingen moeten voorkomen, ofschoon de bevoegde magt het regt heeft dat te doen opruimen, wat in strijd met de veiligheid der wegen is daargesteld. Spr. zal zich genoodzaakt zien om tegen het voorstel van den heer *Ackersdijk* te stemmen, niet omdat hij den burgemeester de bevoegdheid niet toekent de hinderpalen weg te ruimen, maar omdat hij het op het oogenblik geen zaak acht zoodanig besluit te nemen. Door den heer *Fabricius* zijn palen gesteld, toen de weg nog niet op den legger voorkwam, en dus het regl. nog niet op hem van toepassing kon zijn.

De zitting wordt alsnu gedurende een kwartier uurs geschorst.

De zitting hervat zijnde, worden de beraadslagingen voortgezet.

De heer *Ackersdijk* zal nog een enkel woord spreken om eenigzins te antwoorden op hetgeen tegen zijn voorstel is aangevoerd. Spr. gelooft evenwel, dat lange discussiën geheel overbodig zijn, nu de Voorz. heeft te kennen gegeven dat, volgens zijne opvatting, op dit oogenblik door de kracht van het regl. in deze prov. vrijheid zou zijn om alle wegen af te sluiten, en dat de autoriteit dat lijdelijk zou moeten aanzien, en de uitspraak van den regter zou moeten afwachten, en dat wanneer men er toe overging dergelijke afsluiting weg te nemen, men tegen de wet zou handelen. Spr. kan niet geloovent dat iemand dat zou beamen. Spr. merkt nog aan, dat men gezegd heeft: de zaak is nu toch afhankelijk bij den Hoogen Raad; als nu het vonnis van de regtbank wordt bevestigd, zal immers van zelf die boom verdwijnen; Spr. geeft toe, dat dit zoo is, doch als het vonnis gekasseerd wordt, dan kan die zaak tot langdurige processen leiden, en zou, volgens de beschouwing van Gedep. Staten, de afsluiting al dien tijd moeten blijven bestaan. Men zegt: er kunnen toch niet twee autoriteiten te gelijk werkzaam zijn, doch Spr. meent, dat dit mede het gevolg daarvan is, dat men niet onderscheidt, wat onderscheiden moet worden: de regter, wanneer hij veroordeelt, zegt tot den schuldige: gij hebt verkeerd gehandeld en zult dat moeten herstellen; doch hij zegt niet tot het administratief bestuur, wanneer het publiek door het feit lijdt: gij moogt dat kwaad niet herstellen, maar moet wachten totdat het voor den schuldige hersteld wordt. Er zijn, zegt Spr., door den Voorz. eene reeks van argumenten in het midden gebragt, om te betoogen dat art. 85 zou moeten worden uitgelegd alsof de magt der autoriteit aan banden gelegd ware, Spr. meent dat die volkomen zouden zijn te wederleggen; doch hij houdt dit voor overtollig, want hij acht het onweersprekbaar dat dit art. dat niet doen kon; het zou dan art. 179 h der gemeentewet moeten hebben vernietigd. De Voorz. merkt aan, dat in dit art. staat: *voor zooveel van hen afhangt*; maar in de mem. van beantw. op de wet is duidelijk gezegd, dat dit ziet op het onderhoud dewijl er wegen kunnen zijn met welker onderhoud de gemeente niet belast is. Dat de gemeentebesturen echter niet het volle regt en de volle verplichting zouden hebben om op do gemeentewegen alle hindernissen weg te ruimen, dat, zegt Spr., staat niet geschreven, en dat dit art. der gemeentewet zoo zou kunnen worden beperkt, dat het vernietigd wierd door de bepalingen van een politiereglement, dat is ondenkbaar. Men zegt: als het geschreven is, moet het worden nageleefd, al is het nog zoo ongerijmd; maar, zegt Spr. er zijn verschillende uitleggingen aan gegeven en hij heeft reeds vroeger betoogd, dat het artikel een zeer gezonden zin kon hebben. Er wordt in gezegd, dat alles wat bestaat in strijd met het tegenwoordig regl. zal moeten worden opgeruimd binnen een termijn door den regter te bepalen; dat ziet,

zegt Spr. op die zaken welke bij de invoering van het regl. reeds bestonden, doch men kan de strafbepaling natuurlijk niet toepassen op hem die niet overtreden heeft en het wegruimen moet geschieden met zekere inschikkelijkheid, dus, als het niet vrijwillig geschiedt, zal bij civiele aktie door den regter moeten beslist worden, en dan bepaald, wanneer de wegruiming moet zijn geschied. Dat is de zin dien dit art., volgens Spr., heeft. Hoe dit echter ook zij, de beteekenis welke men het nu wil geven, dat nl., wierden op alle wegen slagboomen gesteld, dezen zouden blijven staan totdat de regter de zaak had uitgemaakt, wat jaren lang kan duren, kan het onmogelijk bezitten. Als het er met zoovele woorden in gestaan had, zou het niet zijn goedgekeurd, en al ware het goedgekeurd, zoo zou het toch nietig zijn, want dan ware het in strijd met de wet, en een regl. det ingrijpt in wat de wet bepaald heeft, houdt daardoor op van kracht te zijn. Nu zegt men nog: ja hetzelfde zal toch worden verkregen als men aanneemt, dat het regl. om die reden gewijzigd moet worden: in dat geval, zegt Spr., zoude men toegeven dat omtrent alle wegen zoo gehandeld zou moeten worden, tot de wijziging kracht van wet gekregen had, en men zou zich dan ten opzichte van de bescherming der wegen in een staat van volkomene magteloosheid verklaren; bovendien, wie verzekert, dat die wijziging zou worden goedgekeurd? Men houde zich dus aan de wet vast en geve het regl. geene beteekenis die in de praktijk onhoudbaar is. De Voorz. heeft gezegd, dat Spr. zou beweerd hebben, dat er geene overtreding van een politieregl. heeft plaats gehad, terwijl toch de regter anders beslist heeft; Spr. zegt dat dit een misverstand is, hij ontkent niet dat art. 56 van het regl. overtreden is; maar er is nog zooveel meer geschied, usurpatie nl. van eens anders goed, van den weg der gemeente, zoodat die bestuurder over dien weg is, tegen die usurpatie maatregelen moet nemen; behalve dit kan de schuldige worden gestraft, omdat hij het politieregl. heeft overtreden; maar voor de Staten is het van gewigt, dat die aanranding van wegen preventief verwijderd worde. Men moet nu, zegt Spr., kiezen tusschen de verklaring van het regl., waardoor alle wegen in de prov. prijs gegeven worden, en interpretatie waardoor de wet geëerbiedigd wordt. Neemt men dit laatste aan, dan staat men op vasten bodem. Men heeft gezegd: de Staten kunnen het regl. niet interpreteren; maar Spr. meent, dat juist ieder, die de wet maakt, de bevoegde magt is, om haar te interpreteren. Spr. eindigt met nogmaals de aanneming van zijn voorstel aan te bevelen, hooft leed het hem ook doet, dat er eene afkeuring van de handeling van Gedep. Staten in schijnt gelegen te zijn.

De heer v. Hoytema wenscht nog een enkel woord in het midden te brengen tot staving zijner stem vóór het voorstel. Er zijn, zegt Spr., tegen dat voorstel groote bezwaren, ten eerste het aanhangig regtsgeding, en ten tweede de bepaling van art. 85. Wat betreft het eerste moet Spr. zeggen, dat het aanhangig zijn van het geding in kassatie van een vonnis van den strafregter bij hem ter zake niets afdoet. De Voorz. heeft de kracht van dat geding doen uitkomen door te zeggen: waar de regter is gesaisisseerd, kan geene administratieve magt werkzaam zijn. Spr. stelt op den voorgrond dat art. 85 eigenlijk eene ongerijmdheid bevat, wijl daarin de Prov. Staten, aan den regter iets hebben opgedragen, dat zij hem niet konden opdragen; Spr. stelt zich voor dat de Hooge Raad zich over het wegnemen der slagboomen niet zal uitlaten. Hij had zich primitief verbeeld dat dat overlaten aan den regter van die termijn bepaling beteekende, dat het aan den burgerl. regter werd overgelaten, niet aan den strafregter. Hij gelooft niet dat de Staten daartoe bevoegd waren, want waaruit, vraagt hij, vloeit voor den strafregter de verplichting voort om zich daarnaar te gedragen? de regter is daaraan niet gebonden, hij is gebonden aan de wet die hij moet toepassen, maar die toepassing ontleent hij niet aan de magtiging der Provinciale Staten, maar aan zijne bevoegdheid om in overtredingen regt te spreken. De Hooge Raad, meent Spr., dat waarschijnlijk dit denkbeeld op den voorgrond zal stellen. Nu zegt echter de Voorz.: zoo de Hooge Raad uitmaakt, dat de slagboomen blijven bestaan enz.; dat kan, zegt Spr., de Hooge Raad niet uitmaken, hij kan wel oordeelen, dat het vonnis, dat de slagboomen zullen worden weggenomen, behoort vernietigd te worden, maar niet uitspreken, dat zij zullen blijven bestaan. Er zal dus, zegt Spr., nooit een arrest komen in strijd met wat hier wordt uitgesproken. En tot welk eene ongerijmdheid, vraagt Spr., zou men niet komen, als men aannam, dat men moest afwachten de uitspraak van den regter. Wat zou daarvan het gevolg zijn? Spr. stelt zich niet voor, dat de Hooge Raad in deze zoo kort regt zal doen, en als iemand er belang bij heeft, dat een weg afgesloten blijft, zal hij kunnen beweren eigenaar te zijn, dan zal een burgerlijk geding ontstaan, en dat kan 3, 4 à 5 jaren duren; en als men nu het reglement vaststelt met de bepaling door Gedep. Staten voorgesteld, dan is het mogelijk, dat die magt aan Gedep. Staten gegeven om hindernissen weg te nemen, ook niet werken kan voor de Hooge Raad definitief heeft beslist. Er vloeit toch, zegt Spr. uit voort, dat als men zooveel hecht aan de beslissing van den regter, men moet wachten tot de uitspraak door den burgerl. regter, en die kan jaren lang uitblijven. Juist om dat voor te komen, is door Spr. vroeger beweerd, dat het gemeentebestuur dadelijk regt had moeten doen, en dat, zoo de

weg slechts op den legger stond, B. en W. bevoegd en verplicht waren, voor de instandhouding en het vrij gebruik te zorgen en de beletselen weg te nemen. Neemt men een ander stelsel aan, dan beteekent art. 179 niets. De Voorz. zegt wel, dat dit art. eigenlijk de bevoegdheid regelt van B. W. in tegenoverstelling van den raad, maar als zoodanige regeling van bevoegdheid een bepaald onderwerp aan B. en W. opdraagt, dan meent Spr. dat het toch niet is te ontkennen, dat zoodanige bevoegdheid aan B. en W. is gegeven, en die sluit noodwendig eene verplichting in zich. Spr. is dus van oordeel, dat art. 85 niet kan geacht worden te zijn in strijd met het voorstel van den heer *Ackersdijk*, omdat dit art. den strafregter iets opdraagt, wat hem niet kan worden opgedragen. Uit de woorden van den heer *Metelerkamp*, zegt Spr., zal men zien, dat de gedachte van dat lid bij het voorstellen van het art. is geweest, dat de strafregter een termijn zal bepalen voor de wegruiming, als dit niet reeds door de bevoegde autoriteit is geschied, en nu is gevraagd of, terwijl de regter van de zaak gesaisisseerd is, de uitvoerende autoriteit niet inmiddels de wegruiming kan doen geschieden. Spr. gelooft dat dit zeer gevoelig kan en zelfs moet geschieden. Spr. heeft gemeend deze bedenkingen te moeten mededeelen, terwijl hij niet ontveinst, dat de zaak voor verschillende beschouwingen vatbaar is; hij heeft gemeend rekenschap van zijne stem te moeten geven.

De Voorz. acht zich verplicht op de laatste rede met een enkel woord te antwoorden, wijl hij anders vreest, dat indien de overwegingen daarin uitgedrukt zullen leiden tot het vasthouden aan art. 85, men zal blijven in den ongunstigen toestand waarin men verkeert. De heer v. *Hoytema* meent dat de Staten de bevoegdheid niet hebben om zoodanige opdracht te doen aan de regterl. magt, en dat te eeniger tijd de regterl. magt zich daardoor niet gebonden zou achten. Spr. meent, dat de regter de wet moet toepassen, en dat, als dit regl. aan hem zekere verplichting oplegt, hij die behoort na te leven. Hoe dit echter ook zij, vat Spr. toch niet de onderscheiding van den heer v. *Hoytema*, volgens welke wel den burgerl. maar niet den strafregter door de Staten eene verplichting kan worden opgelegd, Spr. begrijpt niet dat onderscheid van kompetentie van de zijde der Staten en van verplichting aan de zijde van den regter. In de tweede plaats is opgemerkt, dat de zaak lang zal kunnen aanhouden, — de heer v. *Hoytema* grondt die meening op de mogelijkheid dat hier eene eigendoms kwestie zou kunnen worden opgeworpen; dat de heer *Fabricius* zou kunnen beweren eigenaar te zijn, is reeds meer gezegd, maar zegt Spr., hij kan dat niet alleen beweren, maar zijn eigendomsregt wordt hem volkomen toegekend; doch het is hier het publiek regt van overweg, waarvan sprake is; de kwestie van eigendom kan dus niet in deze zaak gemengd worden. De vraag waartoe de voordragt van Gedep. Staten leiden zal, meent Spr. te kunnen beantwoorden met te zeggen: tot het opheffen van die beletselen, die eene goede werking van het regl. in den weg stonden.

De beraadslagingen gesloten zijnde wordt het voorstel van den heer *Ackersdijk* verworpen met 19 stemmen tegen die der HH. *Pabst*, *Ackersdijk*, *Bastert*, *de Heus*, *Boer*, *Jongeneel*, v. *Cleeff*, v. *Hoytema* en *Voet*. De HH. *de Louter* en *Vos*, de verg. verlaten hebbende, de heer *Huydecoper* nog niet tegenwoordig, en de heer *Hartjens*, die zich een oogenblik heeft verwijderd, nemen aan deze stemming geen deel.

Aan de orde is de verdere behandeling van de konklusie van het rapport betreffende de voorgestelde wijzigingen in het regl. op de wegen, en niemand meer in algemeene beschouwingen wenschende te treden, wordt het eerste punt dier konklusie — nadat de heer *Lagerwey* gevraagd had of hij, door dit eerste punt aan te nemen, ook prejudicieerde zijn voorstellen om eene wijziging in een ander artikel voor te stellen, hetgeen door den Voorz. ontkennend werd beantwoord, daar bij het 3. punt hiertoe gelegenheid zal bestaan — zonder discussie met 27 stemmen tegen die der HH. *Wijers* en *Ackersdijk* aangenomen. De heer *Hartjens* is bij deze stemming tegenwoordig.

Het tweede punt zonder omvraag zijnde aangenomen, is aan de orde het 3. punt.

De heer *Lagerwey* vraagt thans het woord om eene wijziging in art. 22 voor te stellen.

De heer *H. Verloren* denkt dat, door de aanneming van het 1. punt, hiervoor thans geene gelegenheid meer bestaat; hetgeen de heer *Lagerwey* bepaaldelijk weerspreekt, ziet grondende op de verklaring van den Voorz., in tegenwoordigheid ook van den heer *Verloren* afgelegd. Hierop wordt de discussie vervolgd.

Den heer *Lagerwey* is het voorgekomen, dat art. 22 evenzeer wijziging behoeft als de voorgestelde artt., hetgeen voor de praktiesche uitvoering, ten minste voor den landbouwenden stand, zeer weldadig zou zijn. In het algemeen, zegt Spr., is in Mei de zaaitijd, dan zijn de boeren druk bezig met hunne werkzaamheden en kan men met de grootste moeite nog niet gedaan krijgen, dat zij de wegen in een goeden toestand brengen. Er is bepaald, dat in Mei eene voorjaarschouw zal moeten gehouden worden en in Oktober eene najaarschouw, en dat 14 dagen te voren aan de schouwpligten en Gedep. Staten daarvan kennis zal gegeven worden. Dit laatste, zegt Spr., is mede een bezwaar. Vooreerst komt de

maand Oktober Spr. wat laat voor, daar de wegen aldan gewoonlijk nat en morsig zijn; maar ook het kennisgeven 14 dagen te voren is bezwaarlijk; in die streek, waar Spr. gevestigd is, geschiedt de bekendmaking door aanplakking en aflesing. Die aflesing geschiedt des Zondags voor de kerk; dit moet nu 14 dagen, of, is de schouw in het laatst der week, bijna drie weken te voren geschieden, zoodat de tijdsbepaling zeer dikwijls vergeten wordt, terwijl de aangeplakte kennisgeving in den regel niet gelezen wordt. Dit is de reden, dat Spr. voorstelt, in art. 22 te lezen, dat de voorjaarschouw gehouden wordt in Mei of Junij en de najaarschouw in September of Oktober, en dat de kennisgeving ten minste acht dagen te voren geschiedt.

De Voorz. acht zich verplicht ten aanzien van den wijziging eenige bedenkingen in het midden te brengen. Het komt Spr. voor, dat zij gegrond is op een verkeerd begrip van den voorsteller, dat Spr. echter menigmaal in alle deelen der prov. heeft opgemerkt, en dat daarop neêrkomt, dat men aan de wegen niets behoeft te doen dan als er schouw gevoeld moet worden, terwijl men geheel vergeet, dat art. 22 bepaalt, dat men de wegen in een goeden toestand moet brengen en onderhouden. Men moet dus zorgen dat de wegen in Mei en Okt. in orde zijn en ze voor het overige abandonneren, maar aan besturen is voorgeschreven, tweemaal in het jaar te komen zien hoe dat onderhoud geschiedt; voorkeur moet men dat doen in die maanden, waar het publiek het meest belang bij den staat der wegen kan hebben en de kontrole het doelmatigst kan zijn, en nu wordt zeker het publiek er door gebaat, de schouwen in het voorjaar zoo vroeg mogelijk voerd worden, terwijl het in het najaar van belang is, dat het zoo laat mogelijk geschiede, opdat het publiek de zekerheid hebbe, dat voor den winter de wegen in behoorlijke orde zijn, en tevens opdat de weg bezand moet worden, de gelegenheid bestaande het noodige zand aan te schaffen. Spr. moet hier opmerken, dat thans nu de schouwen in Okt. voerd worden, het dikwijls gebeurt dat de langhebbenden met den besten wil ter wereld in Nov. zand kunnen krijgen; vervroegt men nu tijdsbepaling dan vermeerdert men die moeilijkheden en Spr. zou daarom in overweging geven, of niet beter ware den termijn te laten gelijk die de Wat betreft den tijd der kennisgeving, dat laat gaarne aan het oordeel der verg. over.

De heer *Lagerwey* merkt aan, dat hij niet voert stelt het verpligtend te stellen in Junij of Sept. maar de fakulteit te laten dat men bevoegd is in Mei of Junij en in Sept. of Okt. schouw voeren, en gesteld nu, dat men slechts in $\frac{1}{10}$ gedeelte van de prov. in Junij en Sept. de schouw zou voeren dan ware het toch altijd voor dat klein gedeelte van belang. Wat wordt aangevoerd omtrent het zand in Spr.'s streek minder van toepassing, maar is vooral dit drooge jaar niet tot basis te nemen, in geval het toepasselijk ware, zou hij zeggen, dat het in Nov. evenmin kan krijgen, daar thans de terstand het varen evenzeer belet als in Sept. en

Den heer *Pabst* komt het voor dat als men tijdsbepaling der kennisgeving korter stelt, door belanghebbenden alle mogelijke karren en vaartuigen zouden geprest moeten worden om zand aan te brengen. Spr. acht dit te bezwarend en zou er dus op zijn, de bepaling te laten gelijk zij is.

De beraadslagingen gesloten zijnde wordt het voorstel van den heer *Lagerwey* met 28 stemmen aangenomen, die van den voorsteller verworpen, en het 4. punt der konklusie met 22 stemmen tegen die HH. *Cordes*, *Metelerkamp*, *Wijers*, *Ackersdijk*, v. *Hoytema* en *de Heus* aangenomen. De heer *Huydecoper* is bij deze beide stemmingen tegenwoordig, terwijl de heer *Hartjens* de verg. heeft verlaten.

Het 4. punt der konklusie wordt zonder omvraag aangenomen.

(Vervolg hierop)

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZONNEN